

Krypse dává možnost zvířeti stát se ve svém přirozeném prostředí nenápadným, aby nebyl potencionálním pozorovatelem detekován (Cott 1940, Edmunds 1974, Merilaita 2003). Není to však jednoznačný pojem, dosáhnout kypse je možné více mechanismy. Disruptivní zbarvení je vedle zbarvení background-matching jedním z nich. Tato práce se snaží shrnout dosavadní empirickou evidenci pro význam, funkci a rozšíření disruptivního zbarvení v přírodě. Představuje zásadní experimenty testující principy disruptivních vzorů. Dle recentních studií vychází najevo, že by toto zbarvení opravdu mohlo přinášet svému nositeli nějaké selekční výhody, nicméně jsou experimenty až příliš uniformní, mají důležité metodické nedostatky a jejich výsledky jsou nejednoznačné, proto vědci nedochází k jednotnému závěru. Problematika disruptivního zbarvení je složitá a zatím nedostatečně probádaná, takže je potřeba do ní investovat ještě daleko víc práce a studia, abychom si byli jistí, zda a jakým způsobem disruptivní zbarvení v přírodě funguje.